

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΩΨΕΩΣ ΤΟΥ ΑΙΘΙΟΠΟΣ ΕΙΣ ΣΑΜΑΡΕΙΑΝ

Τήν Κυριακήν, 7ην/20ήν Ὀκτωβρίου 2019, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τόν παλαιόν ναόν τοῦ Ἀγίου Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἐν τῇ Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας οὐχί μακράν τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ὠμίλησε μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὁ ἅγιος Μωσῆς ὁ Αἰθίοψ μαρτυρεῖται ὑπό τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἐκκλησίας ὡς ζήσας εἰς Αἰθιοπίαν τόν 4ον μ.Χ. αἰῶνα, πρώην ἀρχιληστής, κατανυγεῖς ἔκ τινος γεγονότος, μετανοήσας, βαπτισθεῖς, δεχθεῖς τό μοναχικόν σχῆμα, ιδρύσας Μονήν καί καθοδηγήσας πολλούς, εἰσέτι καί ἐκ τῶν πρώην συλληστών αὐτοῦ εἰς τήν ἐν Χριστῷ ζωήν καί σωτηρίαν, τελευτήσας εἰς ἡλικίαν ἐβδομήκοντα ἐτῶν.

Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ἐπὶ τῇ ἀνακαινίσει τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ, τῇ ἐπιχορηγήσει τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ἐξ οὗ καί παρέστησαν ἐκπρόσωποι αὐτῆς, ὡς ὁ κ. Ράμζη Χούρη, Πρόεδρος τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν Ὑποθέσεων, ἡ Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Χανανίγιε Ἀμῆρε, ἐκπρόσωποι τοῦ Νομάρχου τῆς περιοχῆς, ὁ Πρέσβυς τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας εἰς τό Βατικανόν κ. Ἦσσα Κασισίγιε καί ἄλλοι Δημαρχιακοί καί Κρατικοί παράγοντες.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Γέρων Ἀρχιεγγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ ἡγούμενος τῶν Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος, ἡ ἡγούμενος τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὰ Ἀραβικά Μ.Μ.Ε. π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, ἄλλοι ἱερεῖς καί ὁ Ἀρχιδιάκονος Μᾶρκος καί ἔψαλε ὁ Λαμπαδάριος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Βασίλειος Γκοτσόπουλος ἑλληνιστί καί ἡ χορωδία τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἀραβιστί καί μετέσχον ἐν προσευχῇ τὰ μέλη τῆς Κοινότητος Ραφιδίων. Ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου διὰ τήν Ἐκκλησίαν καί σταυρόν εἰς τόν Ἀρχιμανδρίτην Λεόντιον.

Πρὸς τόν λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Ὁὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μή βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆναι”, (Β΄ Πέτρ. 3,9), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς ἐν τῇ ὥραίᾳ ὑμῶν πόλει τῶν Ραφιδίων, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἐν τῷ ἄρτι ἀνακαινισθέντι ἐπωνύμῳ αὐτοῦ παλαιῷ ναῷ.

Οὗτος ὁ μακάριος Μωϋσῆς κατήγετο ἐξ Αἰθιοπίας, ζήσας κατά τόν 4ον αἰῶνα. Δοῦλος ὢν, ἐξεδιώχθη ὑπό τοῦ κυρίου του διά τήν κακοποιόν δρᾶσιν καί συμπεριφοράν αὐτοῦ. Ἐκτοτε ἐπεδόθη εἰς βίον ἀκόλαστον καί ἄνομον, τεθείς ἐπί κεφαλῆς συμμορίας ληστῶν καί ἦτο γνωστός ὡς λήσταρχος.

Ἡμέραν τινά, ἀπροόπτως μετενόησεν καί ἀπεσύρθη εἰς μοναστήριον εὕρισκόμενον εἰς ἐρημικόν τόπον τῆς Ἀραβίας, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἐπίσκοπος Ἑλενουπόλεως ἅγιος Παλλάδιος ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ λέγων: “Ὁ τοιοῦτος λήσταρχος, κατανυγείς ἔκ τινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτόν μοναστηρίῳ καί οὕτω προσῆλθε τῷ πράγματι τῆς μετανοίας”. Ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐδοκιμάσθη ὑπό δεινῶν πειρασμῶν, τούς ὁποίους, διά νά πολεμήσῃ, ἐπολλαπλασίασε τάς νηστείας καί τάς προσευχάς, τάς ἀγρυπνίας καί τούς λοιπούς τρόπους μετανοίας. Πολλοί πνευματικοί του μαθηταί, ἄλλοτε σύντροφοί του εἰς τήν ἀμαρτίαν, τόν ἠκολούθησαν εἰς τόν ἀσκητικόν βίον τῆς ἐρήμου. Ὁ ὅσιος Μωϋσῆς ἐκοιμήθη εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν πρός τά τέλη τοῦ Δ΄ αἰῶνος, δηλαδή τῷ 400 μ.Χ., φονευθείς ὑπό τῶν βαρβάρων. Τοῦτο δέ ἐγένετο, ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, λέγοντος: “πάντες οἱ λαμβάνοντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται”, (Ματθ. 26,52).

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τήν μνήμην αὐτοῦ, διότι οὗτος ἤκουσεν εἰς τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ λέγοντος: “τόν ἐρχόμενον πρός με οὐ μή ἐκβάλω ἔξω”, (Ἰωάν. 6,7). Καί: “οὐ γάρ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ’ ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν”, (Ματθ. 9,13). Οἱ Κυριακοί οὗτοι λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου, ὑποδηλοῦν ὅτι ἡ δύναμις τῆς μετανοίας εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε νά ὁδηγῇ τόν μετανοοῦντα ἄνθρωπον εἰς τό φῶς καί τήν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμωδός: “ἐξαπόστειλον τό φῶς Σου καί τήν ἀλήθειάν Σου Κύριε· αὐτά με ὠδήγησαν καί ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν Σου καί εἰς τά σκηνώματά Σου. Καί εἰσελεύσομαι εἰς τό θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ”, (Ψαλμ. 42, 3-4). Ἑρμηνεύων τούς ψαλμικούς τούτους λόγους ὁ θεοδῶρητος Κύρου λέγει: “Σκηνώματα τοῦ Θεοῦ τόν ναόν προσηγόρευσεν, ὄρος δέ ἅγιον τήν Ἱερουσαλήμ, φῶς καί ἀλήθειαν τήν δικαίαν καί σωτήριον ἐπιφάνειαν [τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ]”.

Ὀντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Μωϋσῆς ὄχι μόνον μετενόησεν ὁδηγούμενος εἰς τό φῶς καί τήν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἐγένετο καί Πρεσβύτερος, τούτέστιν ἱερεύς, διακονῶν τό ἅγιον τοῦ Θεοῦ θυσιαστήριον. Τό γεγονός τοῦτο φανερώνει τό βάθος καί τό πλάτος τῆς μετανοίας, ἡ ὁποία ἐκπηγάζει ἐκ τῆς ἄκρας φιλανθρωπίας του Θεοῦ, “Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν”, (Α΄ Τιμ. 2,4). Ἰδοὺ λοιπόν διά τί ὁ Θεῖος Παῦλος λέγει: “Ὁ Θεός τήν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν”, (Πράξ, 11,18).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Θεός δέν ἀποδέχεται μόνον ἐν τῇ ἀφάτῳ αὐτοῦ φιλανθρωπία, τήν μετάνοιαν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλά καί διά τῆς δυνάμεως τῆς χάριτός Του ἐργάζεται ταύτην ἐν αὐτῷ τῷ μετανοοῦντι. Αὐτός ὁ Θεός τάς λιθίνας καρδίας μεταβάλλει εἰς σαρκίνας. Αὐτός ἀφυπνίζει τάς κοιμωμένας συνειδήσεις, βοῶν καί λέγων: “Ἐγειρε ὁ καθεύδων καί ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καί ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός”, (Ἐφ. 5,14). Καί Αὐτός, ὁ Θεός, διεγείρει τήν θέλησιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἵνα ζητήσῃ τό ἔλεος Αὐτοῦ. Ἡ μετάνοια εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον δῶρον ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ἀποδεχθῇ μέ τήν ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν καί θέλησιν, ὡς ἐπιγραμματικῶς διατυπώνει τοῦτο ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος λέγων: “Μετάνοιά ἐστὶ, συνθήκη πρός Θεόν δευτέρου βίου”, δηλαδή συμφωνία μέ τόν Θεόν διά νέαν ζωήν.

Αυτό τοῦτο ἀκριβῶς ἔπραξε καί ὁ Ὁσῖος Μωϋσῆς, ὡς ἀναφέρει ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ὁ Ὁσῖος Ζωσιμάς λέγων: “Μή γάρ οὐκ ἦν ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς τό πρῶτον ἀρχιληστής μή οὐκ ἐποίησε μυρία φαῦλα; ὥστε καί ἐκριφῆναι αὐτόν ὑπό τοῦ κυρίου αὐτοῦ διά τήν δυστροπίαν αὐτοῦ; ἀλλ’ ὅμως, ἐπειδή γενναίως προσῆλθε τῷ πράγματι, καί μετὰ τοσαύτης θερμῆς προαιρέσεως, οἶδαμεν πάντες εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασεν, ὥστε συναριθμῆσαι αὐτόν τοῖς ἐκλεκτοῖς δούλοις τοῦ Θεοῦ”.

Ἀληθῶς εἶπεῖν, ἡ καρδιά τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως ἀνεδείχθη ἐνδιαίτημα καθαρὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: “Θεωρίαις καί πράξεσι ἐκλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδιά σου τοῦ Πνεύματος [τοῦ Ἁγίου] ἐδείχθη ἐνδιαίτημα”. Τοῦτον ὅλον ἐπέτυχε ὁ Πατήρ ἡμῶν Μωϋσῆς ἀφ’ ἐνός μὲν διά τῆς θείας Χάριτος, ἀφ’ ἑτέρου δέ διά τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, δηλονότι τῆς ἐλευθέρας αὐτοῦ ἐπιλογῆς καί ἀποφάσεως.

Ἄς ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τί λέγει ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ Γρηγόριος Νύσσης περί τῆς σημασίας τῆς “προαιρέσεως”: “Τοῦτο δέ ἐστὶν ἡ προαίρεσις, ἀδούλωτόν τι χρῆμα καί αὐτεξούσιον, ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον”. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νά θεωρηθῇ αἷτιος τοῦ κακοῦ καί συνεπῶς τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀμαρτίας. Δέν πειράζει ἡμᾶς ὁ Θεός, ἀλλὰ τοῦναντίον εἶναι ἡ πηγὴ παντός ἀγαθοῦ καί τελείου δωρήματος, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος λέγων: “Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γάρ Θεός ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δέ αὐτός οὐδένα. Ἐκαστος δέ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καί δελεαζόμενος”, (Ἰακ. 1,13-14).

Ὁ ὁσῖος Πατήρ ἡμῶν Μωϋσῆς προβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας οὐχὶ μόνον ὡς παράδειγμα μετανοίας, ἀλλὰ καί ὡς παράδειγμα τῆς δυνάμεως τῆς προαιρέσεως, δηλονότι τῆς θελήσεως πρὸς ὑπέρβασιν τῶν ἀμαρτιῶν καί ἐγκράτειαν τῶν παθῶν ἡμῶν, διὰ τῶν ὅπλων τῆς νηστείας καί τῆς προσευχῆς, ἀλλὰ καί διὰ τῆς μεταθέσεως τῆς διανοίας ἡμῶν πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καί λόγον.

Τόν ἐν τοῖς χοροῖς τῶν ἀγίων ἡριθμημένον παρακαλέσωμεν, ἵνα μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας πρεσβεύῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος καί τόν ἀνακαινισμόν τῶν ψυχῶν καί τῶν σωματῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπὸ δέ τοῦ ἱεροῦ τούτου βήματος θέλομεν νά ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς ἐκ καρδίας ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ἐργασθέντας διὰ τὴν ἀνακαινίσιν τοῦ ἱστορικοῦ κοινοτικοῦ τούτου ναοῦ τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἰδιαίτερως πρὸς τόν Πρόεδρον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Θρησκευτικῶν Ὑποθέσεων Dr. Ramzi Khouiri, τόν ἐκπροσωποῦντα τόν σεβαστόν ἡμῖν Πρόεδρον τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους ἐξοχώτατον Κύριον Mahmoud Abbas, εὐχόμενοι αὐτῷ ὑγιεῖαν, μακροημέρευσιν καί πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ Κυβερνητικὴν δύναμιν. Ἐτη πολλά”.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν μεσημβρίαν παρατεθεῖσαν τράπεζαν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ἐπίσης διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Ἀπαγγελῶ τό ὄνόμά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε”, (Ἑβρ. 2,12/ Ψαλμ. 21,23).

Ἀξιότιμε Dr. Ramzi Khouiri, ἐκπρόσωπε τοῦ ἐξοχωτάτου Προέδρου τοῦ

Παλαιστινιακοῦ Κράτους κ. Mahmoud Abbas.

Ἀξιότιμα μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος τῶν Ραφιδίων,

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Αἰνέσωμεν Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, ὅστις ἡξίωσεν ἡμᾶς, ἵνα ἐν θείᾳ εὐχαριστιακῇ συνάξει εὐλογήσωμεν τόν πρότριτα ἀνακαινισθέντα μικρόν μέν, πλήν ἱστορικόν δέ Ναόν τοῦτον τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἡ ἀνακαίνισις τοῦ ταπεινοῦ τούτου ναοῦ δέν ἀφορᾷ τόσον εἰς τήν ἀρχιτεκτονικήν αὐτοῦ ἀξίαν, ὅσον εἰς τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀπ' αἰώνων Χριστιανικῆς καί Ἀποστολικῆς κληρονομίας καί δὴ τῆς Ab— Antiquo παρουσίας τῆς πρωτογενοῦς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τοῦ Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἡ ὠραιότης καί ἀναπτυσσομένη πόλις ὑμῶν τῶν Ραφιδίων ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, καί τοῦτο διότι ἐντάσσεται ἐν τῷ ἱστορικῷ καί πολιτιστικῷ πλαίσιῳ τῆς εὐρυτέρας περιχώρου τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως τῆς Νεαπόλεως, μέ σημεῖον ἀναφορᾶς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καί τόν τόπον καταγωγῆς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, δηλονότι τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός.

Τό ὑπό τῆς Παλαιστινιακῆς Κυβερνήσεως ἐπιδεικνύμενον ἐνδιαφέρον ὑπέρ ἀνακαινίσεως καί συντηρήσεως μνημείων καί δὴ οἴκων λατρείας ἄνευ τινός διακρίσεως μεταξύ τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων καί Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, ἀποτελεῖ τρανήν ἀπόδειξιν τῆς ἀγαστῆς συνυπάρξεως καί συμβιώσεως τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων ἀφ' ἑνός, ἀλλά καί ἰσοτίμου αὐτῶν μεταχειρίσεως ἀφ' ἑτέρου.

Τό Ρωμαιο-Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων παραμένον σταθερόν καί πιστόν εἰς τήν θεόδοτον αὐτοῦ ἀποστολήν συνεχίζει τήν διακονίαν αὐτοῦ, τοὔτέστιν τήν διακονίαν τῆς διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῆς μερίμνης τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καί ἰδιαιτέρως τῆς προστασίας τοῦ θρησκευτικοῦ καί πολιτισμικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Ἐπιλαμβανόμεθα τῆς ἀγαθῆς ταύτης εὐκαιρίας, ἵνα καί πάλιν ἐκφράσωμεν τάς ἐκ βάθους καρδίας θερμάς ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς τόν Πρόεδρον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τὰ σεβαστά μέλη αὐτῆς, εἰς τόν Ἡγούμενον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ἰουστῖνον καί τόν Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτην π. Λεόντιον καί ἰδιαιτέρως εἰς τόν ἐκπρόσωπον τοῦ Προέδρου Mahmoud—Abbas Dr. Ramzi Khouri, τοῦ ὁποίου ἡ συμβολή ἀναμφιβόλως ἀναγνωρίζεται ὑπό πάντων.

Εὐχόμεθα ὑγιείαν καί τήν κατά Θεόν ἐπιτυχίαν εἰς τό ἐπιτελούμενον θεάρεστον ἔργον ἐν τῇ κοινότητι ἡμῶν. Ἔτη πολλά”.

Ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τόν κ. Ράμζη Χούρη εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καί πίνακα τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τοὺς ἄλλους Παλαιστινίους ἐκπροσώπους. Τέλος, εὐχαριστῶν, προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ψιάρρα Χούρη.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας